

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W www.sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 21. april 2010
Enhed: Sundhedsjuridisk center
Sagsbeh.: SUMLFI
Sags nr.: 0909104
Dok nr.: 216594

Folketingets Sundhedsudvalg har den 19. april 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 6 (L129) (Alm. del) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lone Dybkjær (RV).

Spørgsmål nr. 6 (L129):

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 16. april 2010 fra Kolding Sygehus, jf. L 129 - bilag 7."

Svar:

I e-mail af 16. april 2010 har Maria Staun, Kolding Sygehus, rettet henvendelse til Sundhedsudvalget om farmaceuters adgang til borgernes elektroniske medicinoplysninger. Det fremgår af henvendelsen, at lovforslaget forstås således, at farmaceuter, der foretager medicingennemgang, ikke får samme adgang til borgernes elektroniske medicinoplysninger, som læger, tandlæger, jordemødre, sundhedsplejersker, sygeplejersker, social- og sundhedsassistenter og plejehjemsassistenter får.

Der udtrykkes i den forbindelse bekymring for, at der i en bekendtgørelse vil skulle fastsættes nærmere regler for de forskellige persongrupperes adgang til de elektroniske medicinoplysninger.

Endelig anføres, at loven bør fremtidssikres, således at der allerede nu tages højde for den udvikling, der er på området, hvor farmaceuters arbejdsområder flytter sig. Som eksempel nævnes, at Esbjerg Kommune har ansat farmaceuter til at foretage medicingennemgang på plejehjem, og at der i Region Midtjylland ansættes farmaceuter til at foretage medicingennemgang i udvalgte lægepraksis.

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at jeg er helt enig i, at farmaceuter, der foretager medicingennemgang fx i forbindelse med indlæggelse på et sygehus, varetager en særdeles vigtig opgave i forhold til lægemiddel- og patientsikkerheden.

Dette er baggrunden for, at det i bemærkningerne til forslaget til sundhedslovens § 157, stk. 4, om adgangen til de registrerede medicinoplysninger for andre personer, der som led i deres erhverv håndterer medicinoplysninger eller udleverer medicin til en borger, er anført, at der med hjemmel i bestemmelsen vil blive fastsat nærmere regler om, at sygehusansatte farmaceuter kan få adgang til de registrerede medicinoplysninger, når det er nødvendigt af hensyn til behandlingen af den pågældende patient.

Med den model, der er valgt for lovforslaget, er det korrekt, at autoriserede sundhedspersoners adgang til de registrerede medicinoplysninger vil komme til at fremgå direkte af loven, mens adgangen for den gruppe, der i lovforslaget kaldes "andre personer", vil komme til at fremgå af den bekendtgørelse, der vil blive udstedt om adgang til de registrerede oplysninger.

En sådan bekendtgørelse vil skulle indeholde nærmere regler for alle persongruppers adgang til de registrerede oplysninger. I bekendtgørelsen vil der således i overensstemmelse med bemærkningerne fx skulle fastsættes nærmere regler om, hvilke medicinoplysninger der registreres, hvordan oplysningerne inddateres, hvornår oplysningerne slettes, hvordan oplysningerne kan tilgås af de forskellige persongrupper, hvordan søgninger i oplysningerne logges mm. Tilsvarende regler er i dag fastsat i bekendtgørelse nr. 990 af 2. oktober 2006 om Lægemiddelstyrelsens register over Personlige Elektroniske Medicinprofiler (Medicinprofilen).

Da der er tale om adgang til oplysninger af personfølsom karakter er det helt nødvendigt, at der fastsættes præcise regler for adgangen til oplysningerne.

Det er min opfattelse, at man med den valgte model lige præcis fremtidssikre loven og understøtter muligheden for fleksibelt at tilrettelægge, hvilke persongrupper der på sigt – af hensyn til såvel patientsikkerheden som en smidig tilrettelæggelse af opgaverne i sundhedsvæsenet – skal kunne få adgang til de registrerede medicinoplysninger.

Med denne model vil der være skabt mulighed for i det omfang, det viser sig relevant at give fx kommunalt ansatte farmaceuter, der foretager medicinenemgang for beboere på plejehjem og bosteder mv., adgang til de registrerede medicinoplysninger i det omfang det måtte vise sig nødvendigt af hensyn til den pågældendes behandling af borgeren.

At nogle persongruppers adgang fremgår direkte af loven, mens andres fremgår af en bekendtgørelse er alene et spørgsmål om lovteknik.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Louise Filt